

اسمائیل محمدی در یک قدمی مرگ به این احکام اعدام در ایران باید پایان داد!

ایران نا امن است، اینترا یکصد هزار مورد اعدام اثبات کرده و میکند. تنها در این هفته حکم صادره در مورد دو فعال سیاسی بوضوح دلالت از صحت این ادعا میکند. هنوز فرصت بپایان نرسیده است.

سعید آرمان

دبیر سازمان سراسری
پناهندگان ایرانی
۲۲ آوریل ۲۰۰۵

اسماعیل محمدی ۳۸ سال دارد و دارای ۵ فرزند میباشد و بجرم جانبرداری از کومه له به اعدام محکوم شده است. باید جلو این جنایت را گرفت، این عمل شنیع نباید در مورد هیچ انسانی عملی بشود. در این فرصت کوتاه از هر چه در توان داریم برای حفظ جان اسماعیل محمدی دریغ نکنیم و اجازه ندهیم بدست قضایان اسلامی حاکم بر ایران بقتل برسد. ما از بدو حاکمیت تنگین این رژیم گفته ایم که

بنا به خبری که از قول "اتحادیه سوسیالیستهای انقلابی ایران" به نقل از کریم محمدی برادر اسماعیل محمدی اهل بوکان در سایتهای خبری منتشر شده است، اسماعیل محمدی که حدود ۳ سال است در زندانهای جمهوری اسلامی بسر میبرد، در روز پنجشنبه ۲۱ آوریل بنا به حکمی که از جانب جانین قوه قضائیه جمهوری اسلامی صادر شده است، به اعدام محکوم شده و به ایشان ابلاغ شده است.

امنیتی ۲۰۰۵ بر سمیت شناسی حق پناهندگی برای پناهجویان در سوئد سخنرانی و میزگرد

فوروم و روانشناس
فریبا گلزار از اعضا دبیرخانه
سازمان سراسری پناهندگان ایرانی
- سوئد

اولریکا کارسون از حزب محافظه
کار

(تمامی بحثها و پرسش و پاسخوا
به زبان فارسی ترجمه می شود.)
تشکل اینتگرسیون فوروم
سازمان سراسری پناهندگان ایرانی
واحد سوئد
برای اطلاعات بیشتر با تلفنهای زیر
تماس بگیرید سارا محمد
۰۷۰۴۴۱۱۰۷۵ حسام منتظری
۰۷۳۹۶۵۵۸۱۷ یان هامارلوند
۰۸۶۴۵۲۳۲۱

زمان: پنجشنبه ۲۸ آوریل ساعت
۶ و نیم بعدازظهر
مکان: 12 Nidarosgatan
Husby Centrum
بادیاتوری سارا محمد مسئول تشکل
پیدا و فادیمه را هرگز فراموش نکن
و عضو رهبری تشکل اینتگرسیون
فورم

سخنرانان

کاله راشون نماینده پارلمانی

حزب چپ

گوستاو فورودلین نماینده پارلمانی

از حزب محیط زیست

انیتا دوراسیو از اسپیل کمیته

استهکلم

(کمیته پناهندگی استهکلم)

انا گلاس از کمیته پناهندگی

سکونه سوی (اسپیل گروین سکونه)

ایوا حدادی وکیل ویکتوریا کوربو از

اعضا رهبری تشکل اینتگرسیون

مصاحبه بیمرز با آزاد صلواتی از پناهندگان موسوم به شمال عراقی در وان ترکیه

داشته است و از روی ترس نمی
تواند یا نمی خواهد به آن کشور بر
گردد. طبق این بند من باید از
حمایت بین المللی برخوردار شده
و بتوانم در کشوری که از امنیت
و آسایش برخوردار شده و حقوق
انسانیم رعایت گردد اسکان دهی
شوم ، و همچنین جامعه بین الملل
(یونان) متعهد است تازمان اسکان
دهی دوباره ام در کشور ثالث
از مزایای که سازمان ملل برای یک
پناهنده در نظر گرفته است از جمله
کمکهای مادی، ← ۲

از این بند چیست ؟ و این بند چه
چیزی را نشان می دهد که شما
میخواهید به آن اشاره داشته باشید؟
آزاد صلواتی: بند ۵ ماده
۴۲۸ کنوانسیون ژنو بیان میدارد،
کسی که به علت ترس از مورد ظلم
قرار گرفتن از نظر نژاد، دین، ملیت
، عضویت در یک گروه اجتماعی و
داشتن عقاید سیاسی بیرون از کشور
خود بوده، نمی تواند یا نمیشود
مورد حمایت کشور خود قرار گیرد،
و یا کسی که تابعیتی ندارد و برون از
کشوری است که قبلا در آن سکونت

بی مرز: لطفا خودتان را معرفی و به
ما بگوید که چند وقت است در
ترکیه هستید؟
من آزاد صلواتی هستم و مدت سه
سال و شش ماه پیش به همراه همسر
جهت کسب حق پناهندگی به ترکیه
آمده ایم و در ترکیه پناهنده هستیم
(اینکه میگویم پناهنده هستیم بر
اساس بند ۴۲۸ (۵) کنوانسیون
ژنو از تاریخ ۲۰۰۳/۱۲/۴ از
طرف یونان برگه ای دال بر قبول در
خواست پناهندگی دریافت کرده ایم
بی مرز: آزاد صلواتی منظور شما

محکوم است و باید از نظر افکار
عمومی و نهادهای بین المللی تقبیح
بشود و مانع از اجرای حکم شد.
به امید اقدام سریع شما در این
رابطه.

با احترام مجدد
سعید آرمان

دبیر سازمان سراسری پناهندگان
ایرانی
۲۲ آوریل ۲۰۰۵

به: عفو بین الملل

با احترام

بدینوسیله به اطلاع میرسانم که آقای
کریم محمدی برادر اسماعیل
محمدی از صدور حکم اعدام
برادرش خبر میدهد که دیروز ۲۱
آوریل از طرف شعبه ۳۲ دیوان عالی
کشور به شماره ۳۲/۱۰۲ صادر و
به اسماعیل محمدی در زندان ابلاغ
شده است.

آقای اسماعیل محمدی نزدیک به سه
سال است در زندانهای جمهوری
اسلامی بسر میبرد و به جرم داشتن
عقاید سیاسی به مرگ محکوم شده
است. این عمل شنیع رژیم اسلامی

در صفحات دیگر
- در صفحات ۳ و ۴ در رابطه با پناهندگان
شمال عراقی در وان ترکیه
- صفحه ۴ مطلب یک پناهجو
- صفحه ۱۲ اعتراضات پناهندگی در سوئد

بی مرز را
تکثیر و پخش
کنید

حق انسان مرز نمی شناسد

تظاهرات در برابر پارلمان سوئد علیه اخراج پناهجویان ایرانی ، افغانی و کلمبیائی به کشورهای مبدا

گزارش رادیو فردا

روز، پنجشنبه، تظاهرات دیگری با شرکت کنندگانی از گوشه و کنار سوئد و اروپا در استکهلم برپا شد. سخنگویان سازمان های اغلب جوانان احزاب سوسیال مسیحی، مردم، چپ، محیط زیست و مرکز با همکاری سازمان سراسری پناهندگان ایرانی سوئد و انجمن افغان ها، اتحادیه سراسری کردها و یکی دو گروه دیگر با حرارت بسیار در مخالفت با تصمیم های مربوط به اخراج پناهندگان از جمله به کشورهای ایران، افغانستان و کلمبیا اعتراض کردند و به ویژه به صدور حکم اخراج ۱۵۰ کودک مبتلا به بیماری آباتی و خانواده های آنها را نشانه های رفتار نابخردانه و غیرانسانی دولت سوئد خواندند. ماکان افشین نژاد، یک تظاهرکننده ۲۴ ساله متولد سوئد، دبیر اول سازمان جوانان حزب لیبرال مردمی سوئد، در مصاحبه با رادیو فردا می گوید علیه سیاست پناهجویی سوئد که خیلی از بچه ها را به زجر کشیده تظاهرات می کنیم و امیدواریم در سوئد تمام پناهجویان از amnesty یا عفو عمومی برخوردار شوند. حسام منتظری، دبیر سازمان سراسری پناهندگان ایرانی در استکهلم می گوید وجود هزاران پناهندگان مخفی که از مزایای برخوردار نیستند، خود مدرکی است که حقانیت ماندن پناهنده را نشان می دهد.

تصاویری از این تظاهرات

از صفحه ۱ مصاحبه

پزشکی، محل اقامت، آموزش، در اختیار گذاشتن اطلاعات حقوقی و اجتماعی بر خوردارشوم!

بی مرز: آیا یوان این مزایای را که اسم بردید برای شما فراهم آورده است؟ اگر جوابتان منفی است علت آن چیست و چرا این تسهیلات را برایتان فراهم نکرده است؟

آزاد صلواتی: خیر برای خودم نیز بسیار سوال برانگیز است که چرا تا به حال این حقوق و مزایا شامل حال ما نشده است، اما تا آنجا که از یوان شنیده ایم تنها دلیلش این است که ما از کشور دوم (عراق) مستقیماً به کشور سوم یعنی ترکیه آمده ایم

براین اساس تازمانی که سازمان ملل و ترکیه بر سر حل مسئله ما به توافق نرسند ما از این مزایا بر خوردار نخواهیم شد. لازم به ذکر است که خود ترکیه که از امضا کنندگان کنوانسیون ۱۹۵۱ و پروتکل ۱۹۶۷ ژنوی می باشد برای پذیرش پناهنده حدود جغرافیای قائل شده است به این معنی که کسانی که از اروپا به ترکیه بیایند میتوانند از حقوق پناهندگی بر خوردار شوند در حالی که پناهجویان غیر اروپائی تا زمان بر رسی پرونده شان توسط سازمان ملل، در ترکیه به عنوان پناهنده موقت پذیرفته می شوند.

بی مرز: آیا شما نیز از حق

پناهندگی موقت بر خوردار شده اید؟
آزاد صلواتی: گروهی از ما که تا اواخر سال ۲۰۰۱ و یکی دومه اوتل ۲۰۰۲ وارد ترکیه شده بودیم از این حق بر خوردار شده و در برکه اقامتی که به ما داده شد این مورد بیان شده است، ولی گروه بزرگتر که بعد از این تاریخ وارد ترکیه شدند از این حق محروم شدند. تا اینکه در ماه ۳/۲۰۰۴ از طرف دولت ترکیه کل جمعیت پناهندگان شمال عراقی مشمول قانون ۵۶۸۳ (اقامت خارجیها در ترکیه) شدند.

بی مرز: این قانون چه چیزی را بیان می کند، مزایا و مشکلات این

قانون برای شما چیست؟

آزاد صلواتی: گویا یوان و دولت ترکیه جهت حل مسئله اقامت موقت ما و قانونی کردن آن ما را مشمول این قانون کرده اند، بر اساس ماده ۱۷ این قانون خارجیهای که به دلایل سیاسی جهت کسب پناهندگی وارد ترکیه می شوند با اجازه وزارت کشور و در محلهای که برایشان تعیین می گردد با پرداخت هزینه ای که سالیانه توسط وزارت دارایی ترکیه تعیین می گردد میتوانند اقامت داشته باشند و این اشخاص موظف به اثبات هویت خود میباشند، با مشمولیت این قانون دست ترکیه در تعیین سرنوشت

ما بازر شد به این معنا که در صورت تشخیص وزارت کشور ترکیه حتی با داشتن قبولی یوان نیز دولت ترکیه قادر به لغو اقامت و دپورت ما می باشد.

واژ نظر یوان با مشمولیت این قانون مسئله اقامت موقت ما در ترکیه حل شده و در صورت تصمیم گیری کمیساریای عالی پناهندگان - ژنو. بر اسکان دهی ما مشکل خروجی نخواهیم داشت.

نکته قابل ذکر این است که حتی گروهی که از نظر ترکیه حق پناهندگی موقت دریافت کرده بودند مشمول این قانون گردیدند و از حق پناهندگی موقت محروم شدند. ←

مصاحبه کوتاه در مورد اعتصاب غذای یکی از پناهجویان ایرانی موسوم به کیس شمال عراقی در شهر وان با ارسال احمدی نماینده این پناهجویان

بیمرز: مسئله اعتصاب غذای خبات قریشی به کجا کشید؟
ارسلان احمدی: دیروز تاریخ ۱۳/۴/۲۰۰۵ ما جمعی از پناهجویان موسوم به شمال عراقی در اعتراض به ادامه بی مسئولیتی و لاقیدی یوان نسبت به سرنوشتمان در برابر دفتر این سازمان در وان ترکیه دست به تجمع زدیم. یکی از این جمع به اسم خبات قریشی همزمان با ما در مقابل یوان حاضر و اعلام اعتصاب غذا کرد، حرکت اعتراضی ما تا ساعاتی پس از

پایان وقت اداری ادامه داشت. متأسفانه به دلیل کم بود امکانات و سردی هوا امکان اینکه شب در برابر یوان بسر بریم وجود نداشت، تصمیم گرفتیم که روز بعد از ساعت ۸ صبح به تجمع اعتراضی خود ادامه دهیم. متأسفانه ساعت ۱۱ شب به وقت ترکیه مطلع شدیم که پلیس به خانه خبات یورش برده و ایشان را دستگیر و تحت فشار قرار داده و حتی او را چندین کیلومتر از شهر وان خارج کرده و به سوی مرز ایران برده و او را تهدید به

دیپورت کرده اند. ضمناً پلیس به او هشدار داده است که در صورت ادامه و تکرار اعتصاب غذا به ایران دیپورت خواهد شد.
بیمرز: با توجه به این مشکلات و اقدام پلیس ترکیه شما چه راهی را در پیش خواهید گرفت؟
ارسلان احمدی: علاوه بر این فشارها ما صبح روز ۱۴/۴/۲۰۰۵ جهت ادامه اعتراض خود در برابر یوان، به سمت این محل حرکت کردیم، ولی قبل از رسیدن ما به محل دو اکب از

نیروهای امنیتی ترکیه در آنجا مستقر شده بودند و مانع ورود و تجمع ما در برابر دفتر این سازمان شدند. وبه ما هشدار داده شد که به هیچ وجه به تجمع اعتراضی دست نزنید و در صورت ادامه اقدام دوباره با بر خورد شدید پلیس رو برو خواهیم شد.
بی مرز، آیا شما در این رابطه با دوستان خود در دیگر شهرها تماس برقرار نکرده اید؟
ارسلان احمدی: ما در این رابطه در جهت جلب حمایت و پشتیبانی

و همچنین اقدام آنها به حرکت اعتراضی در برابر یوان انکارا با همسرنوشتان خود در شهرهای دیگر ترکیه ارتباط برقرار کردیم، قرار است آنها هم در این رابطه خود را سازمان داده و به حرکت‌های اعتراضی دست بزنند، در ادامه ما از نهادها و سازمانهای دخیل در امور پناهندگی و مدافع حقوق بشر و همچنین سازمانها و احزاب سیاسی خواستاریم که از حرکت ما نهایت حمایت و پشتیبانی را کرده و توجه بیشتری را به وضعیت ما بنمایند!

گزارشی از وضعیت پناهجویان شمال عراقی در ترکیه

با به قدرت رسیدن نظام اسلامی در ایران و شروع سرکوب مخالفان و منتقدان آن رژیم، روند فرار از کشور یا به عبارتی پناهندگی در دیگر کشورها به صورتی وسعت گرفت که حال می توان گفت در حدود ۱ تا ۱٫۵ میلیون نفر از هموطنانمان در سراسر جهان و بخصوص در کشورهای اروپایی، امریکا، کانادا و استرالیا اقامت دارند! البته بخشهای بزرگی هم در کشورهای همجوار ایران همچون پاکستان، ترکیه و عراق اقامت گزیده یا از این کشورها به عنوان پل برای رسیدن به کشورهای ثالث استفاده کرده و می کنند. با ادامه یافتن عمر جمهوری اسلامی و تنبیدن تورهایی جاسوسی و تروریستی آن در سراسر جهان، هر جا و در هر مکانی که فرصتی به چنگ آورده اند به ربودن و ترور مخالفان حکومت اسلامی، ایرانیان مقیم خارج و پناهندگان تحت حمایت سازمان ملل نیز پرداخته!

بعد از جنگ خلیج و در زمانی که در مناطق شمالی عراق به علت خلاء حکومت مرکزی شرایط ویژه ای پدیدار شد شمار زیادی از مخالفان رژیم اسلامی و مبارزان راه آزادی، دمکراسی و احقاق حقوق انسانی و حتی پناهندگان تحت حمایت کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد که به این

مناطق پناه آورده بودند توسط عوامل جمهوری اسلامی ربوده یا به فجیع ترین شیوه ها ترور می شدند! با ادامه این وضع و در حالی که فعالیتهای کمیساری عالی پناهندگان در جهت ادامه حمایت از پناهندگان و اسکاندهی آنها در کشورهای ثالث به بهانه همکاری نکردن حکومت بغداد با آنها محدود و متوقف شده بود بخشهایی از این گروههای انسانی جهت نجات خود و خانواده هاییشان و رسیدن به پناهگاهی آمن راه کشورهای همجوار عراق منجمله ترکیه را در پیش گرفتند!

این روند از سالهای ۱۹۹۲ و ۱۹۹۳ به بعد شکل گرفت و از سالهای ۱۹۹۷-۱۹۹۸ به این سوی سرعت و وسعت بیشتری یافت! گروههایی که تا قبل از سال ۲۰۰۱ میلادی وارد ترکیه شده بودند هر چند با قانون IMI (جابه جا شونده بی قاعده) و کم لطفی هایی از سوی دولت ترکیه و کمیساری یای پناهندگان روبرو شدند اما در نتیجه به کشورهای ثالث انتقال یافته و اسکاندهی شدند.

اما از اوایل سال ۲۰۰۱ به این سوی ساست UNHCR و دولت ترکیه در برابر این گروه از پناهجویان سختگیرانه تر شد. به طوری که پیش شرط ثبت نام آنها در کمیسار امضا کردن نوشته ای توسط هر پناهجو

بود که بر اساس آن؛ کمساریای پناهندگان و دولت ترکیه هیچ تعهدی درارایه کمک مالی، پزشکی و حتی اسکاندهی در کشور ثالث نداشتند. همچنین دولت ترکیه از ثبت نام و ارایه اجازه اقامت موقت به این پناهجویان سر باز زد. از اوایل سال ۲۰۰۲ شیوه دیگری نیز توسط کمیساری عالی در پیش گرفته شد و آن اعلام بسته شدن پرونده گروهی از پناهجویان و اعلام لیست دیپورت آنها از طرف پلیس ترکیه بود. البته در اثر فشارهای سازمانها و نهادهای ایرانی و خارجی این حکم به تعلیق در آمد! اما همچنان خطر دیپورت به ایران یا بازگرداندن اجباری به عراق این پناهجویان را تهدید کرده است، تا جایی که گروهی از این پناهجویان که در شهر "وان" یکی از شهرهای مرزی ترکیه و محل اقامت بخش بزرگی از پناهجویان ایرانی) اقامت داشتند به همراه زن و بچه هاییشان در روزهای ۲۰۰۳ / ۰۸ / ۳۰ و ۲۰۰۳ / ۰۹ / ۱۰ توسط پلیس دستگیر و به ایران د پورت شدند که خوشبختانه در مناطق مرزی توانستند با دادن هزینه ای هنگفت و تحمل سختیهای فراوان خود را به شهر "وان" بازسانند. این اقدام باعث واکنش شدید سازمانها و گروههای ایرانی و

نهادهای و شخصیتهای فعال حقوق بشر شد که البته UNHCR از انجام این عمل ابراز بی اطلاعی کرد و قول بر پیشگیری از تکرار آن داد!؟ ادامه بی توجهی نسبت به وضعیت گروه ۱۲۰۰ نفری پناهجویان کرد ایرانی (ملقب به شمال عراقی ها)، آنان را به اقدامات اعتراضی وسیعی واداشت و از تاریخ ۲۳/۱۰/۲۰۰۳ تا ۱۱/۱۱/۲۰۰۳ حرکتی بزرگ در شهر "وان" شکل گرفت که ۱۴ نفر از آنها لبهایی خود را دوخته و در جلوی درب UNHCR نشستند اما به درخواست مسئولان آن کمیساریا پلیس ترکیه وارد عرصه شده و با یورش به معترضین ۵۳ نفر از آنها (زن و مرد) را دستگیر و بازداشت کردند! که البته باز هم با اقدام به موقع نهادهای مدافع حقوق بشر و سازمانهای سیاسی و حقوقی ایرانی از دیپورت آنها جلوگیری شد و بعد از دادگاهی و بازداشت ۸ روزه به شرط تعهد به عدم تکرار اینچنین اقداماتی آزاد شدند.

مدت کمی بعد از این اقدام و در اوایل سال ۲۰۰۴ میلادی بلاآخره UNHCR بر گه هایی را دال بر قبولی پناهجویان از سوی این کمیساریا به آنها داد شد و در ضمن به آنان اعلام داشتند که فرم اسکاندهی برای آنها پر نمی شود) RRF نمی شوند) و در نتیجه نه

کمک مالی و پزشکی دریافت خواهند کرد و نه به کشور ثالث منتقل خواهند شد و باید منتظر تصمیمات (ژنو) UNHCR بمانند چند ماه بعد دولت ترکیه به پناهجویان اعلام داشت که مشمول قانون ۵۶۸۳ (شرایط حضور خارجیان در ترکیه) شده اند و این گروه ۱۲۰۰ نفره را میان ۱۷ شهر مرکزی ترکیه تقسیم و به آن شهرها فرستادند و تاریخ ۳۰/۰۶/۲۰۰۴ نیز بعنوان آخرین فرصت ثبت نام آنها جهت دادن اجازه اقامت یک ساله تعیین و در مقابل ثبت نام هر نفر مقدار ۳۵۰ دلار مطالبه شد که بخش بزرگی از پناهجویان هنوز موفق به پرداخت آن نشده و تا به حال اجازه اقامت قانونی دریافت نکرده اند!

در تاریخ ۸/۰۸/۲۰۰۴ گروهی از پناهجویان مقیم (چانکری) یکی از شهرهای مرکزی توسط پلیس دستگیر و تهدید به دیپورت شدند که با آشکار شدن این قضیه و شدت گیری فشارها بر ترکیه، پلیس مجبور به آزاد کردنشان شد!

با ادامه وضعیت بلاتکلیفی گروه زیادی از پناهجویان در جلو درب دفتر UNHCR انکارا) مدت چند روز بست نشستند و خواستار اقدام به اسکاندهی در کشور ثالث شدند که باز هم توسط پلیس ترکیه اعتصاب آنها ← ۴

علیرضا افشار

شرایط سیاسی و اقتصادی حاکم بر ایران!
طبقه حاکم در ایران به وسیله یادی و ماموران جیره خوار اداره می شود و دستورات را به هر طریق ممکن به اجرا در می آورند. از جمله مسئله اعتیاد که معضل لاینحل برای جامعه ایران شده است و جوانان و نوجوانان این آیندگان جامعه در دام يك مشت جانی و فروشندهگان دولتی افتاده اند و دست و پا می زنند. دولت

از صفحه ۳

گزارش

در هم شکسته و تعداد زیادی نیز دستگیر و دادگاهی شدند. البته باز هم به علت فشارهای وارده بر ترکیه و (UN) افراد بازداشتی آزاد شدند. چهار سال بعد از ورود آنها به ترکیه و یک سال و چند ماهی بعد از اعلام قبولی این پناهجویان از سوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان

از صفحه ۲

بی مرز؛ جمعی از پناهندگان این

قانون را به نفع خود و گروهی همین قانون را به ضرر خود میدانند نظر شما در این مورد چیست؟
آزاد صلواتی؛ اگر مشکل ما فقط اقامت موقت و خروج از ترکیه باشد ظاهرا این مشکل حل شده است ، اما اصل موضوع به یوان بر می گردد چون تا زمانی که کمیساریای عالی پناهندگان تصمیم به اسکاندهی ما در کشورهای پناهنده پذیرنگیرد این قانون نفعی به حال ما ندارد و حتی به ضرر ما تمام شده است چون علاوه بر این گروهی که قبلا پناهندگی موقت دریافت کرده بودند از این حق محروم شده و همچنین دست دولت ترکیه در تغییر سرنوشت ما باز گذاشته شده است!
بی مرز؛ طبق اطلاع ما جدیداً اقامت موقت شما به مدت شش ماه تمدید شده است این تمدید چه تاثیری روی وضعیت شما دارد؟
آزاد صلواتی؛ به نظر من اگر فقط مشکل ما اقامت در ترکیه باشد ظاهرا موضوع برای مدت شش ماه

خود عامل اصلی پخش مواد مخدر در سطح شهرها می باشد و برای بی صدا نگهداشتن جوانان و نوجوانان آنها را به مریضی اعتیاد مبتلا میکنند. این مریضی کم کم رشد کرده و به سرطان تبدیل میشود و این سرطان در نهایت از فرد شروع شده و جامعه را نیز به این مشکل مبتلا میکند. حال فاجعه به اینجا ختم نمیشود خودفروشی و انسان فروشی نیز معضل دیگر جامعه ایران دست جوانان و نوجوانان را به کشورهای عربی به وسیله قاچاق آنها را به شیوخ عربی می فروشند و همچنین دختران از خانه فرار کرده و به تن فروشی روی آورده اند. در نهایت مشکلات به حدی عمیق است که از فکر و از عقل خارج است در حالیکه هر خانواده ای با پدیده خاص خود مواجه است که دچار طوفان داخلی

ملل - ترکیه، تاکنون همچنان سکوت آن کمیساریا در مقابل وضعیت بلا تکلیف ۱۲۰۰ پناهجویی کرد ایرانی ادامه داشته و تنها بر گفتن این جمله که آنها باید منتظر تصمیمات ژنو باشند بسنده میکنند! حال سؤالات فراوانی در ذهن پناهجویان شکل گرفته که هر کدام به نوبه خود جای تاملند

اینده حل شده است، اما واقع امر این است که اگر یوان راه حل اساسی و سریع برای مشکل ما پیدا نکنند گذشت زمان نه تنها مشکل ما را حل نمی کند بلکه بر مشکلات ما می افزاید، باید در نظر داشت که با نبود کمک های یوان ادامه این وضعیت غیره قابل تحمل خواهد بود!
بی مرز؛ به غیر از مشکلات ذکر شده شما با چه مشکلات دیگری رو برو هستید؟
آزاد صلواتی ؛ قبل از هر چیز میخواهم در اینجا به موضوع مهمی اشاره کنم که در نشستهای که با یوان داشته ایم همواره آنها اعلام کرده اند که شما (پناهندگان شمال عراقی) خود نوشته ای را امضا کرده اید دال بر اینکه از عدم همکاری یوان و دولت ترکیه در ارائه کمکهای مالی و پزشکی و اسکاندهی در کشور سوم مطلع هستید، و به این بهانه همواره از ارائه کمکهای مستمر و موثر خود داری کرده اند.
بی مرز؛ عدم همکاری یوان در ارائه کمکهای مستمر به شما چه مشکلاتی را برایتان به وجود آورده

دبیر: سعید آرمان
Saeed_arman2002@yahoo.co.uk
تلفن:
۰۰۴۴۷۷۹۱۰۸۹۴۸۷
مسؤل امور مالی
لادن داور
معاونین دبیر
مینو همبلی
minoo_homaili@yahoo.com
تلفن و فاکس
۰۰۱۴۱۶۲۰۱۴۳۱۶
سعید کرامت
keramat@symptico.c
تلفن: ۰۰۱۴۱۶۶۹۴۹۶۹۵
همکار سر دبیر:
اسماعیل خضری
smko1917@web.de
مشاور سیاسی دبیر
نریا شهابی
Soraya_shahabi@yahoo.com

آدرس و شماره تلفن واحدهای کشوری و شهری

تر کبه: محمد محمدی
تلفن: ۰۰۹۰۵۵۵۲۰۵۴۳۰۱
mohammadi1917@yahoo.com

فلاند: اسماعیل ویسی
تلفن: ۰۰۳۵۸۵۰۳۵۷۳۵۶۴
iranps@pp.inet.fi

انگلستان: محسن ابراهیمی
تلفن: ۰۰۴۴۷۷۲۸۸۸۷۱۷
mohsen1244@hotmail.com

نروژ: غفار غلام ویسی
Ghfar@chello.no

کانادا: مینو همبلی
Minoo_homaili@yahoo.com

سوئد: بهنام ارانی
روابط عمومی: پرنشک بهرامی
behnamarani@yahoo.se

استیکلم: حسام منتظری
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷
samazad@hotmail.com

وسترس: یدی گلچینی
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۷۱۸۳۷۲
ygochini@yahoo.com

واحد شمال: غفور عباس نژاد
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۷۹۸۰۵۱
۰۰۴۶۶۷۳۷۰۵۰۷۸۹
ifrboden@hotmail.com

لبنشوینگ: حبیب الله مرادی
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۴۵۶۵۱۵۷
habibmoradi@hotmail.com

یوتوبوری: حسین مرادی
تلفن: ۰۰۴۶۷۳۵۰۷۲۵۰۴
۰۰۴۶۷۳۹۶۵۵۸۱۷
samazad@hotmail.com

حق پناهندگی برای همه